

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14Csp/202/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218204660
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4218204660.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzsko, IČ: 542 097 90, konajúceho na území SR prostredníctvom spoločnosti BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému: G. V., nar. 21.11.1980, trvale bytom T., o zaplatenie 5.414,11 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 5.414,11 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.414,11 € od 23.10.2015 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalobca m á právo na náhradu trov konania v rozsahu 34,74 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 11.10.2018 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 5.414,11 € spolu s úrokom vo výške 15,09 % ročne zo sumy 5.000,- € od 23.10.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.414,11 € od 23.10.2015 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Svoj nárok založil na tom skutkovom tvrdení, že jeho právny predchodca so žalovaným uzavrel dňa 28.1.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- €. Tento spotrebiteľský úver sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 84 mesačných splátok po 99,96 € so splatnosťou prvej splátky dňa 15.3.2015. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil. Z dlžnej sumy uhradil len čiastku vo výške 102,45 €. V dôsledku neplnenia zmluvných podmienok veriteľ vyhlásil dňa 22.10.2015 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Pohľadávka ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 5.414,11 € (z toho dlžná istina 5.000,- €, dlžné úroky z úveru 404,45 € a dlžné poistné z úveru 9,66 €), pričom v konaní si tiež uplatnil nárok na zaplatenie zmluvného úroku z dlžnej istiny a úroku z omeškania z dlžnej sumy ku dňu nasledujúcemu po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru až do zaplatenia. Titulom trov konania si uplatnil na zaplatenie sumu uhradeného súdneho poplatku a trovy právneho zastúpenia.

2. Súd vo veci nariadil pojednávanie. Vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti žalovaného, ktorý sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnil. Vo veci po oboznámení sa s listinnými dôkaznými prostriedkami predloženými v priebehu konania žalobcom a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere a zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovou zmluvou o poskytovaní platobných služieb, prehľadom splátok, vyčíslením dlžnej sumy,

potvrdením odfinancovania peňažných prostriedkov, potvrdením o prijatých splátkach, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru spolu s doručenkou ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci:

3. Žalobca je univerzálny právny nástupca spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., ktorá spoločnosť zanikla zlúčením so spoločnosťou žalobcu, pričom spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a.s. bola vymazaná z obchodného registra dňa 30.6.2016.

4. Žalovaný ako spotrebiteľ uzavrel s právnym predchodcom žalobcu dňa 28.1.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- €, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať 84 pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 99,96 € splatnými vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc od 15.3.2015. Konečná splatnosť úveru bola stanovená na deň 15.2.2022. Úroková sadzba bola dojednaná o výške 15,09 % ročne, RPMN vo výške 16,18 % pri priemernej RPMN 17,33 %. Celková čiastka k zaplateniu bola v zmluve vyčíslená vo výške 8.126,16 €. Zmluvné strany sa dohodli na základnom súbore poistenia s poplatkom za poistenie vo výške 3,33 %. K zmluve bol vystavený prehľad splátok, v ktorom boli vyčíslené jednotlivé splátky i s rozpisom položiek, z ktorých pozostávali (istina, úrok, poistenie). Rozpis obsahoval i dátum jednotlivých splátok, ich výšku a zostávajúcu sumu po splatnosti jednotlivých splátok.

5. Ako vyplynulo z potvrdenia odfinancovania peňažných prostriedkov, žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5.000,- €, ktorý bol odfinancovaný dňa 2.2.2015. Ako vyplynulo z potvrdenia o prijatých splátkach, žalovaný titulom poskytnutého úveru uhradil len čiastku vo výške 102,45 €, a to dňa 8.7.2015 sumu vo výške 49,22 € a dňa 6.8.2015 sumu vo výške 53,23 €.

6. Ako vyplynulo z písomného podania spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s. zo dňa 27.10.2015, týmto podaním bolo žalovanému oznámené, že ku dňu 22.10.2015 bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, pričom k tomuto dňu bola evidovaná pohľadávka vo výške 5.414,11 € pozostávajúca z dlžnej istiny vo výške 5.000,- € a dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 414,11 €. Predmetné podanie bolo žalovanému doručené dňa 18.11.2015, pričom prevzatie zásielky žalovaný potvrdil svojim podpisom na doručenke zásielky.

7. Žalovaný sa v priebehu konania k podanej žalobe a jej prílohám nevyjadril.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právnej vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy Obchodného práva.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (ktorým je nariadenie vlády č. 87/95 Z.z.).

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., platného v čase omeškania výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

9. Z vykonaného dokazovania a nepopretých skutkových tvrdení žalobcu mal súd preukázané, že medzi spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a.s. a žalovaným vznikol dňa 28.1.2015 záväzkovoprávny vzťah titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe tohto zmluvného vzťahu bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorý žalovaný čerpal vo výške 5.000,-€. Z dôvodu riadneho neplnenia zmluvných podmienok zo strany žalovaného (nesplácanie úveru v súlade so zmluvnými dojednaniami), veriteľ ku dňu 22.10.2015 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Súd mal tiež preukázané, že žalovaný titulom poskytnutého spotrebiteľského úveru uhradil len čiastku vo výške 102,45 €, a to dňa 8.7.2015 sumu vo výške 49,22 € a dňa 6.8.2015 sumu vo výške 53,23 €. Z predloženej zmluvy súd zistil, že táto má všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a táto je platným právnym úkonom. Súd preskúmaním uplatneného nároku na zaplatenie sumy vo výške 5.414,11 € dospel k záveru, že uplatnený nárok pozostávajúci z vyčíslenej dlžnej istiny a dlžných úrokov, poplatkov a poistného ku dňu 22.10.2015 je dôvodný, keď tento uplatňovaný nárok žalovaný ani nepopieral. Preto súd rozhodol tak, že žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy tak ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

10. Pokiaľ ide o uplatnený nárok v časti zmluvného úroku vo výške 15,09 % ročne z dlžnej istiny 5.000,- € v období odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti až do zaplatenia, súd dospel k záveru, že žalobca má nárok na zmluvný úrok len do času účinkov vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (ktorej zmysel spočíva v predčasnom zosplatnení záväzku dlžníka z dôvodu porušovania zmluvných povinností dlžníkom), pretože týmto jednostranným právnym úkonom sa pohľadávka veriteľa predčasne stáva splatnou v celom rozsahu. Vzhľadom aj na účel zmluvného úroku, ktorým je odplata za poskytnuté peňažné prostriedky, vyhlásením predčasnej splatnosti úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, stratil žalobca právo uplatňovať si zmluvné úroky aj naďalej. Podľa názoru súdu dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov platia len do splatnosti dlhu a od splatnosti úveru je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. V danej veci žalobca pristúpil k vyhláseniu splatnosti úveru a tým treba považovať celý dlh za splatný a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. V tejto súvislosti súd poukazuje i na ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa zmluvné dojednanie, ktoré by zaväzovalo žalovaného k plateniu zmluvných úrokov aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru odchyľovalo od zákona v neprospech spotrebiteľa, pretože by zhoršilo jeho postavenie. S poukazom na uvedené súd žalobu v časti uplatneného zmluvného úroku za obdobie odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru (t.j. od 23.10.2015) do zaplatenia zamietol. Súd v tejto súvislosti dopĺňa, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Takéto konanie veriteľa neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Súd dopĺňa, že v žiadnom prípade nejde o poskytovanie nepatričnej ochrany nepoctivým dlžníkom, ale jeho záver vyplýva z výkladu vyššie citovaných ustanovení právnych predpisov a na podporu svojej právnej argumentácie súd poukazuje i na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.09.2012, sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14, kde ústavný súd považuje za ústavne akceptovateľný výklad rozhodnutia krajského súdu, keď po zosplatnení úveru nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru. Jednorazovým zosplatnením úveru zo strany dodávateľa vzniká spotrebiteľovi povinnosť vrátiť celú sumu poskytnutého úveru, navýšenú o úroky ku dňu zosplatnenia a ak potom (po zosplatnení) spotrebiteľ mešká s plnením, má dodávateľ (veriteľ) nárok len na úroky z omeškania z dlžnej sumy vyčíslenej

ku dňu zosplatnenia. Po márnom uplynutí lehoty splatnosti splátok úveru a splátok úroku z úveru ako aj poplatkov splatných do vyhlásenia predčasnej splatnosti a po márnom uplynutí lehoty splatnosti predčasne splatnej istiny úveru má veriteľ nárok už len na úrok z omeškania z dlžnej sumy, keďže omeškaním dlžníka sa odmena za úver (t.j. zmluvný úrok) nezvyšuje. Tento záver vyslovil aj Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí publikovanom pod R 59/98, podľa ktorého veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov iba do splatnosti dlhu. Preto súd žalobu v časti uplatneného nároku na zaplatenie zmluvného úroku z dlžnej istiny počnúc odo dňa nasledujúceho po predčasnom zosplatnení úveru do zaplatenia ako nedôvodný zamietol.

Ohľadne tohto právneho názoru súd odkazuje aj na rozhodovacu prax súdov SR napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014, Krajského súdu v Nitre z 24.10.2018 sp. zn. 6Co/19/2018.

11. Keďže žalovaný nesplnil svoj dlh riadne a včas, dostal sa do omeškania so zaplatením svojho záväzku. Súd ho preto zaviazal i na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy, ktorý úrok z omeškania bol zo strany žalobcu uplatnený v súlade s § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vo výške vyplývajúcej z nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. počnúc odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (t.j. od 23.10.2015) do zaplatenia.

12. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, keď vyčíslením pomeru úspech a neúspechu strán sporu zistil, že úspech žalobcu v spore predstavoval 67,37 % a úspech žalovaného 32,63 % (pri vyčíslení pomeru úspechu a neúspechu súd vychádzal zo žalovanej sumy, keď vyčíslil aj hodnotu uplatneného zmluvného úroku a úroku z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku, pričom suma vyčísleného uplatneného zmluvného úroku ku dňu 8.1.2020 predstavuje 3.181,30 € a suma vyčísleného uplatneného úroku z omeškania predstavuje 1.152,82 €; potom hodnota sporu ku dňu 8.1.2020 je 9.748,23 €, žalobca mal úspech v rozsahu 6.566,93 € a neúspech v rozsahu 3.181,30 €). Preto súd rozhodol tak, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 34,74 % účelne vynaložených trov konania. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník tunajšieho súdu osobitným uznesením v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

13. Lehotu na plnenie súd určil podľa § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Komárno.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú mu týmto rozhodnutím, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.